
Den första julen

Lukas 1:26-38, Lukas 2:1-20

Personer

Maria

Josef

Ängeln Gabriel

Några änglar

Budbäraren

Några herdar

Några får

Berättare

Medverkande församling

Rekvisita

Ljus till ängeln Gabriel

Dräkter

Docka som föreställer Jesusbarnet

Sånger

Stilla natt (87)

Tänk om jag hade fått vara med (88)

Berättelsen börjar

Nu ska ni få höra hur det gick till när Jesus föddes. Det var för länge sedan i en liten by som heter Nasaret. Där bodde Josef och Maria. Josef var snickare och här kommer han gående. Han ska gå till sin verkstad för att arbeta.

Josef kommer in i kyrkan och stannar i mitten. Han låtsas gå in i sin verkstad och börjar hamra och såga.

Han hamrar och sågar och tillverkar olika saker i trä. Nu hjälper vi honom och hamrar och spikar lite, vi med.

Alla hamrar och spikar.

Josef blev så varm och svettig av att arbeta att han måste dricka lite vatten.

Josef sätter sig och låtsas dricka.

Han satte sig ner och drack upp ett helt glas på en gång. Sedan pustade han ut. Nu dricker vi lite vatten vi med, för vi har ju också snickrat och blivit törstiga.

Alla låtsas dricka.

Här kommer Maria.

Maria kommer in och går fram till altaret.

Hon bodde hos sina föräldrar och hade mycket att stå i. På morgonen skulle hon mata hönsen.

Maria går och låtsas mata sina höns.

De här hönsen förde ett fasligt liv för de blev så glada när Maria kom. Nej, nu måste vi hjälpa Maria att mata dem, tycker ni inte det?

Alla låtsas mata hönsen.

När Maria matat färdigt måste hon äta lite själv också men brödet var slut, så nu måste hon baka. Ja, det var bara att sätta igång och knåda. Vi hjälper henne att knåda degen.

Alla låtsas knåda en deg.

Så var det dags att grädda brödet. Nu sätter vi in det i ugnen.

Alla låtsas sätta in "sitt bröd" i ugnen.

Det blev snart färdigt och Maria tog sig en bit alldeles färskt och varmt bröd.

Maria låtsas smaka.

Det var så gott. Vi måste smaka, vi också. Mmm, så gott.

Alla låtsas äta.

Sedan skulle hon väva.

Maria låtsas väva.

Hon hade satt upp en väv redan tidigare och det var mycket kvar att väva så där satt hon, ända till långt in på kvällen. Vi hjälper henne att väva, eller hur?

Alla låtsas väva.

När kvällen kom var hon så trött, så trött.

Dämpa ljuset (om det är möjligt).

Men innan hon gick och la sig bad hon alltid sin aftonbön.

Maria knäböjer och knäpper händerna. Ängeln Gabriel kommer in med ett ljus i händerna.

När Maria låg på knä och bad blev det helt plötsligt ljust i rummet. Där kom någon som var så vit och fin. Det var ängeln Gabriel som kommit till henne.

Maria reser sig upp och tar några steg bakåt. Hon ser rädd ut. Ängeln och hon står vända mot varandra så att publiken ser dem i profil. Ängeln Gabriel ställer ifrån sig ljuset och sträcker båda armarna mot Maria.

Först blev Maria rädd när hon såg ängeln. Men när ängeln började tala blev hon lugnare. "Hell dig Maria, full av nåd. Herren är med dig", sa ängeln Gabriel till henne. Det är ju precis så bönen till Maria börjar och det kan vi också säga till henne. Nu säger vi precis som ängeln sa: "Hell dig Maria, full av nåd. Herren är med dig."

Maria knäpper händerna och ser förvånad ut. Ängeln Gabriel tar hennes händer i sina.

Sedan sa ängeln: "Var inte rädd Maria! Jag kommer med ett budskap från Gud. Du ska få ett litet barn - en pojke - och du ska kalla honom Jesus. Han kommer att bli en stor man, större än en kung, och det kommer han att vara i all evighet." Maria förstod ingenting. "Men hur ska det här gå till?" undrade hon.

Ängeln Gabriel lägger en hand på hennes huvud.

Då sa ängeln: "Det är Gud fader själv som är far till det här barnet, Maria. Därför ska han kallas Guds son. Du förstår att för Gud är ingenting omöjligt."

Maria lägger armarna i kors över bröstet och bugar sig.

När Maria hörde detta sa hon: "Ja, jag är Herrens tjänarinna. Jag gör som Gud vill."

Maria faller på knä med knäppta händer medan ängeln tar med sig ljuset och går ut. Ängeln försvinner.

Tiden gick och en vacker dag kom en budbärare till Josef. Han knackade på Josefs dörr.

En budbärare kommer in i kyrkan. Han låtsas knocka på hos Josef mitt i kyrkan.

Hur låter det när han knackar?

Alla knackar. Josef reser sig och öppnar. De två "talar" med varann och gör stora gester. Josef skakar på huvudet och pekar på Maria.

"Är du Josef snickaren?" frågade han. "Du har inte skattskrivit dig ännu och det måste alla göra. Ni ska bege er till Betlehem och där ska du och Maria anmäla er. Ni måste göra det genast." - "Jamen", sa Josef, "det är ju minst tio mil till Betlehem. Hur ska Maria orka med det?" - "Ja, det vet inte jag", sa budbäraren, "men ni måste i alla fall dit eftersom du är släkt med kung David. Var och en måste bege sig till sin stad för att skattskriva sig. Skynda dig iväg nu."

Budbäraren går ut och kan sedan vara med herdarna. Josef går till altaret för att hämta Maria. Hon lutar sig mot honom och de börjar långsamt vandra runt i kyrkan.

Hur skulle det gå nu? Maria skulle ju snart ha barn. Vägen till Betlehem var lång men Josef hade sparat pengar och köpt en åsna som Maria fick rida på så att hon skulle slippa gå. Nu låtsas vi att Maria rider på åsnan och att Josef leder den. Så gav de sig iväg.

Maria och Josef har nu kommit fram till mitten av kyrkan. Där stannar de och pekar mot altaret.

Till slut såg de äntligen Betlehem. "Titta Maria", sa Josef, "nu är vi snart framme. Tänk, vad skönt det ska bli att få tak över huvudet och vila lite. Det finns säkert någon där som kan hjälpa dig när du ska få ditt lilla barn."

De fortsätter framåt men stannar igen och pekar åt höger.

"Nu ska vi försöka hitta någonstans att bo. Här kanske det finns rum för oss. Vi knackar på", sa Josef.

Alla knackar.

Men det var fullt. "Vi får knacka på där borta istället", sa Josef och hjälpte Maria ner från åsnan.

De går till andra sidan och knackar på.

Så knackar vi på dörren allihopa.

Alla knackar.

Men det fanns inte något rum åt dem så Maria och Josef var tvungna att gå vidare.

De går upp mot altaret och stannar där och ser sig omkring.

Så fick de syn på ett stall en bit bort. "Där kanske vi kan vila", tänkte de och gick in.

Maria sätter sig ner vid altaret och tar fram dockan som är gömd där. Josef står på knä böjd mot henne.

Det var dags för Maria att föda. En krubba med lite hö i och en ox och en åsna fanns i stallet. Josef tog först hand om sin egen åsna och sedan gjorde han rent i stallet och hjälpte Maria. Och så föddes ett gossebarn under Betlehems stjärna i ett stall. Maria och Josef bäddade åt det lilla barnet i krubban.

Maria och Josef lägger dockan i krubban.

När det blev kväll kom några herdar från fältet bredvid stallet. De hade sina får med sig.

En grupp herdar kommer in längst bort i kyrkan. De vallar sina får fram till mitten av kyrkan. Där stannar de. Ljuset dämpas.

Vissa får var lite busiga och sprang iväg från flocken och det var svårt för herdarna att hålla dem samlade.

Några herdar går efter de får som sprungit bort och för dem tillbaka. Sedan lägger de sig för att sova. En herde håller vakt.

När de fått ihop fårskocken kunde de äntligen lägga sig och sova lite. Men en herde måste hålla vakt för det fanns vilda djur som var farliga för fåren. Man kunde höra vargarna tjuta och ett lejon ryta långt borta. Men herden vakade, så de vilda djuren vågade sig inte fram.

Ängeln Gabriel kommer in igen och går med ett ljus i händerna fram till herdarna. Han står där med ryggen mot altaret. Herden som vakar blir förskräckt och väcker de andra. Det blir ljust i kyrkan igen.

Plötsligt stod en ängel framför dem. Herden blev alldeles förskräckt och väckte de andra. De reste sig yrvakna upp och pekade på ängeln. "Vem är det där?" undrade de. Då sa ängeln: "Var inte rädda! Jag har någonting fantastiskt att berätta. Messias har kommit. Jesus är född här i Betlehem." Herdarna blev helt förstummade av det ängeln sa.

Herdarna blir mycket förundrade men också hemskt glada. De kramar om varandra och ser glada ut. Fler änglar kommer in och ställer sig bredvid ängeln Gabriel.

Tänk att Jesus äntligen hade kommit. Alla änglar och herdar var glada över det fantastiska som hade hänt. De ropade tillsammans: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden!" Och det säger vi också: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden!"

De ville genast gå till Jesusbarnet i stallet. Men innan vi låter dem gå ska vi sjunga *Tänk om jag hade fått vara med* (88).

Nu låter vi alla änglar gå först och visa vägen till stallet. Sedan följer herdarna och fåren efter.

Änglarna och herdarna hade nu samlats kring Jesusbarnet och alla var så glada och lyckliga. Men fast de var så glada var de stilla och tysta. För det som hänt i stallet var något så fantastiskt att de inte riktigt visste vad de skulle ta sig för.

Avslutning

Nu samlas vi med dem kring Jesusbarnet. Vi går fram och ställer oss tillsammans med dem kring krubban. Så slutar vi denna stund med att ta varann i hand och sjunga *Stilla natt* (87).